

FECSKE CSABA

Saját öröm

*titokban sírt éjszaka amikor
a hold már végigpásztázta
a sötétségbe süllyedt kórterem
kloroformszagú kabinját s hogy
semmi említésre méltót nem talált
a mosoda örökké gőzölgő kéménye
mögé bújt onnét leskelődött
mint egy kisgyerek csönd volt
szuszogások tüskéire akadt
gazdátlan csönd ilyenkor kelt fel
a szélütéses és sírt hangtalanul
szinte kopogtak a könnyei
melyeket a meg-megrázkódó test
sajtolt ki magából iszonyú erővel
lélegzetvisszafojtva némán figyeltem
hadd higgye szerencsétlen
nem látja senki egyedül van
egyedül ezen a kurva világon
nyugodtan sírhat a saját örömére*

Hát ezért?

*nyikorgó árnyak este van
sejtelmes suttogás a kertben
most minden oly bizonytalan
mintha más volna itt helyettem*

*egy idegen a szerepemben
örömmre használnám magam
de mind mi az tovarebben
erőlködésem hasztalan*

*a tavaszban ott van az ősz
minden őszben ott leskel a tél
megállsz riadtan mint az őz*

*a puskacső előtt elítélt
sorsod mint árnyék megelőz
te dőre hát ezért sietnél*